

和简体字字帖。

2. 研究汉字书法。该方法的实质是：规范汉字。这种规范不是对汉字语义的规范，而从汉字字形美观的角度来讲的。

3. 利用 TCO（教学电子技术设备）。无论是电脑还是便携式设备，都有用来学习汉语的大量程序。方法的实质是：充分利用文字输入法软件输入汉字。IOS, Android 和 PC 平台上都有学习汉字（词汇及专业性游戏）的程序，且按不同的水平划分不同的等级。

总之，上面列举的所有方法都有一个主旨，即学习汉字对学习汉语有着重大的意义。只有掌握了大量的汉字才有可能掌握阅读和书写的技巧。然而，人们通常总是认为：放弃对写作和阅读技巧的研究，转而花更多时间去研究汉字是完全没必要的。

Литература

1. Кочергин И.В. Очерки методики обучения китайскому языку: науч. изд. – М. : Муравей, 2000. – 160 с.
2. Кондрашевский А.Ф. Практический курс китайского языка / А. Ф. Кондрашевский, М. В. Румянцева, М. Г. Фролова. – М. : Вост. книга, 2010. – Т. 1. – 200 с.
3. Чжан Тяньжо. Акцент на грамотность. Пошаговые упражнения. Пекин: Изд.-во «Народное образование», 2006. – С. 7–93.
4. Сы Ся. Разговор об эффективном обучении. Нанкин: Изд.-во «Нанкинский педагогический колледж», 1995. – С. 12–20.

Тетяна Корольова, Ганна Сумцова, Христина Гохман

**Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

Україна

ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ КИТАЙСЬКОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ УКРАЇНСЬКОЮ ТА АНГЛІЙСЬКОЮ МОВАМИ

Політичний дискурс як один із різновидів дискурсного жанру, динамічне утворення, що протягом останніх двадцяти років активно вивчається

представниками різних наукових сфер [1,5,6]. Політичний дискурс має чітку соціальну направленість, прагматичний фокус, залежність від ідіостилу мовця, а також віддзеркаленням політичного, соціального і культурного життя нації [4,5]. Особливе місце посідає китайськомовний політичний дискурс, який відрізняється від європейських утворень наявністю характерних для Китаю філософських та лінгво-культурологічних особливостей [2].

Варто сказати, що вищезазначені структурно-семантичні особливості політичного дискурсу створюють ряд труднощів для роботи перекладача. Значна кількість проблем під час перекладу виникає через насиченість політичних промов полісемічними лексичними елементами, які не мають чітко встановлених і однозначно прийнятих в мові перекладу еквівалентів. Ще однією особливістю політичної мови є наявність лінгвістичних засобів політичної сугестії, що також створює додаткові складнощі для перекладача [3].

Завданням роботи є аналіз лексичних особливостей сучасних китайськомовних публічних промов та труднощі їхнього віддзеркалення в англійській та українській мовах.

Аналіз матеріалу дослідження свідчить про те, що для адекватного професійного перекладу політичного дискурсу необхідно не тільки бути озброєним серйозними теоретичними знаннями, володіти широким словниковим запасом, але й мати ґрунтовну лінгво-культурних підготовку, адже китайськомовний політичний дискурс має ряд когнітивних особливостей, які не знайшли відображення в інших мовах і створюють значні труднощі при перекладі.

Однією з найбільших труднощів перекладу є відтворення елементів веньян, тобто складових давньокитайської мови, які є невід'ємною частиною китайськомовної лінгвокультури, широко представлені у політичному дискурсі і мають глибоке історичне коріння [4].

Аналіз матеріалу дослідження надав можливість дійти до висновку, що основними засобами відтворення лінгвістичних особливостей тексту

оригіналу є пошук перекладацького відповідника, граматична заміна, конкретизація, описовий переклад та прийом перекладацького коментаря.

Отримані результати доводять, що хоча українська та англійська мови не є близько спорідненими, при перекладі китайськомовних текстів на обидві мови використовуються типологічно подібні перекладацькі операції. При цьому частотність використання останніх варіюється через наявність відмінностей між двома мовами перекладу (англійської та української). Серед них слід відмітити такі: відмінності у структурі різних комунікативних типів речень в мовах перекладу, належність перекладацьких відповідників до різних частин мови, відсутність еквівалентів, або різні комбінації концептуальних сутностей та інші. Таким чином лінгвістична і культурологічна компетентності перекладач, безумовно, істотно впливають на адекватність перекладу.

В цілому слід сказати, що проблеми китайськомовного політичного дискурсу залишається маловивченою темою взагалі, а проблеми його перекладу зокрема. Це потребує проведення подальших розвідок в галузі дослідження лінгвістичних характеристик китайськомовного політичного дискурсу та систематизації способів його адекватного перекладу українською та англійською мовами

Література

1. Баранов А.Н. Введение в прикладную лингвистику. – М. : ЛКИ, 2007. – 360 с.
2. Берзиня У. А. Традиционный китайский дискурс в современном политическом дискурсе КНР (постановка проблемы) [Электронный ресурс] / Общество и государство в Китае: XXXIX научная конференция / Ин-т востоковедения РАН. – М. : Вост. лит., – 2009. – С. 296-298. – Режим доступа: <http://synologia.ru/a/> Традиционный_китайский_дискурс.
3. Каліщук Д.М. Лінгвокультурні особливості перекладу політичного дискурсу // Вісник СумДУ. – 2006. – Т. 1., №11 (95). – С. 153–159.
4. Котов А.М. Стилистический статус взъязынизмов в современном китайском литературном языке // ВЯ. – 1987. – №5. – С. 19–23.
5. Кэ Ян. Исследования политической коммуникации в Китае // Политическая лингвистика. – 2011. – № 3 (37). – С. 58–63.
6. Чудинов А. П. Дискурсивные характеристики политической коммуникации / А. П. Чудинов // Политическая лингвистика : [сб.научн. трудов]; ред. А. П. Чудинов. – Екатеринбург, 2012. – Вып. 2 (40). – С. 55–61.